

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: M. E. și alții

Pârâți: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Întrebările preliminare

1. Statul membru care efectuează transferul potrivit Regulamentului (CE) nr. 343/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului este obligat să evalueze respectarea de către statul membru de primire a articolului 18 din Carta drepturilor fundamentale ale UE, a Directivelor 2003/9/CE ⁽²⁾, 2004/83/CE ⁽³⁾ și 2005/85/CE ⁽⁴⁾ ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului?
2. În cazul unui răspuns afirmativ și în cazul în care se stabilește că statul membru de primire nu respectă una sau mai multe dintre aceste prevederi, statul membru care efectuează transferul este obligat să accepte responsabilitatea de a examina cererea potrivit articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului?

(1) Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

(2) Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, p. 18, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 48).

(3) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 2, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

(4) Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 14 octombrie 2010 — X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-498/10)

(2011/C 13/33)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: X NV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că există o restricție privind libera prestare a serviciilor în cazul în care destinatarul unui serviciu, furnizat de un prestator de servicii

stabilit într-un alt stat membru, este obligat, în temeiul legislației statului membru în care este stabilit acest destinatar și în care a fost efectuată prestarea de servicii, să efectueze reținerea impozitului asupra remunerației corespunzătoare acestei prestări de servicii, în condițiile în care nu există o astfel de obligație atunci când este vorba despre un prestator de servicii cu sediul în același stat membru în care este stabilit destinatarul serviciilor?

- 2a. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este că o reglementare care prevede că destinatarul serviciului trebuie să efectueze o astfel de reținere reprezintă o restricție privind libera prestare a serviciilor, poate fi o astfel de restricție justificată de necesitatea de a asigura perceperea și recuperarea unui impozit de la societățile străine care se află în Țările de Jos doar pentru o perioadă scurtă și care sunt dificil de controlat, fapt care face ca exercitarea competenței de impozitare conferite Țărilor de Jos să fie problematică?
- 2b. Este, în acest caz, relevant faptul că reglementarea a fost modificată ulterior în ceea ce privește situațiile de fapt precum cea din speță, astfel încât să a renunțat în mod unilateral la perceperea impozitului deoarece efectuarea acesteia nu era simplă și eficientă?
3. Depășește această reglementare ceea ce este necesar, având în vedere posibilitățile oferite în special de Directiva 76/308/CEE ⁽¹⁾ privind asistența reciprocă în materie de recuperare a impozitelor?
4. Pentru a oferi un răspuns la întrebările anterioare, este pertinent faptul că impozitul datorat pentru remunerația în cauză în statul membru în care este stabilit destinatarul serviciului poate să fie compensat cu impozitul datorat pentru remunerația respectivă în celălalt stat membru?

(1) Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultate din operațiuni cuprinse în sistemul de finanțare al Fondului european de orientare și garantare agricolă, precum și a prelevărilor agricole și drepturilor vamale (JO L 73, p. 18, Ediție specială, 02/vol. 1, p. 35).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) la 19 octombrie 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij/F.O.D. Financiën

(Cauza C-499/10)

(2011/C 13/34)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vlaamse Oliemaatschappij

Pârâtă: F.O.D. Financiën

Întrebarea preliminară

„Fostul articol 21 alineatul (3) din A șasea directivă 77/388/CEE, care a devenit în prezent articolul 205 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, coroborat cu articolul 202 și cu articolul 157 alineatul (1) litera (b) din această directivă permite statelor membre să prevadă că proprietarul unui alt antrepozit decât antrepozitul vamal răspunde solidar în mod necondiționat pentru plata TVA-ului datorat în urma unei livrări efectuate cu titlu oneros de către proprietarul produselor care este obligat la plata TVA-ului, chiar în cazul în care proprietarul antrepozitului este de bună-credință sau acestuia nu i se poate imputa nicio eroare ori neglijență [articolul 51a alineatul 3 din Codul privind TVA-ul (WBTW)]?”

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 21 octombrie 2010 — Partrederiet Sea Fighter/Skatteministeriet

(Cauza C-505/10)

(2011/C 13/35)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Partrederiet Sea Fighter

Intimat: Skatteministeriet

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992⁽¹⁾ privind armonizarea structurii accizelor la uleiurile minerale trebuie interpretat în sensul că sunt scutite de taxă uleiurile minerale furnizate în vederea utilizării de un excavator care este instalat pe o navă, dar care, din cauză că are motor și rezervor propriu, în împrejurări precum cele din prezenta cauză funcționează independent de motorul de propulsie a navei?

⁽¹⁾ JO L 316, p. 12.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Firenze (Italia) la 25 octombrie 2010 — Denise Bernardi, prin reprezentant legal Katia Mecacci/Fabio Bernardi

(Cauza C-507/10)

(2011/C 13/36)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Firenze

Părțile din acțiunea principală

Persoana vătămată: Denise Bernardi, prin reprezentant legal Katia Mecacci

Persoana anchetată: Fabio Bernardi

Întrebarea preliminară

Articolele 2, 3 și 8 din Decizia-cadru 2001/220/JAI din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale⁽¹⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum articolul 392 paragraful 1bis din Codul de procedură penală italian, în măsura în care nu prevede obligația Ministerului Public de a solicita audierea și examinarea persoanei vătămate, victimă minoră, în forma administrării anticipate, față de o ședință publică, a probatoriului, și articolul 394 din Codul de procedură penală care nu prevede posibilitatea persoanei vătămate, victimă minoră, de a se adresa unei instanțe împotriva deciziei negative a Ministerului Public cu privire la cererea acestuia de a fi audiată în formele corespunzătoare ale administrării anticipate a probatoriului?

⁽¹⁾ JO L 82, p. 1, Ediție specială 19/vol. 03, p. 104.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 2 noiembrie 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH/Sewar spol. sro

(Cauza C-514/10)

(2011/C 13/37)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wolf Naturprodukte GmbH

Pârâtă: Sewar spol. sro

Întrebările preliminare

1. Articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ („Regulamentul Bruxelles I”), trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi aplicabil, este necesar ca regulamentul să fi fost în vigoare la momentul pronunțării unei hotărâri atât în statul în care s-a pronunțat hotărârea, cât și în statul în care o parte solicită recunoașterea și executarea hotărârii respective?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.